

slaa sin egen parlamentariske Kommission ihjel . . . (*Borgbjerg*: Det sagde jeg ikke) . . . Ja saa er der jo intet at overveje, naar det ærede Medlem ikke vil stemme for den. Det ærede Medlem sagde udtrykkelig, at han og hans Meningsfæller vilde tage Sagen under Overvejelse, men naar det ærede Medlem vil tage den under Overvejelse, er det vel, fordi han kan tænke sig Muligheden af at stemme derfor . . . (*Borgbjerg*: Eller undlade at stemme!) Naa, der slap det ud. Saa er den Overvejelse ikke meget værd. Men i alt Fald, hvad det ærede Medlem oprindeligt vilde som Forslagsstiller, var, at han vilde have en parlamentarisk Kommission. Vejen er ikke derfor bleven kortere til at faa Grundloven opfyldt. Det ærede Medlem, som vil have Grundlovens Bud opfyldt, mener, at det er en lettere Vej dertil. Nej, det er en vanskeligere Vej, det har Tiden vist, og naar det ærede Medlem kommer saa vidt, at han har faaet sine 153 Valgkredse eller hvor mange det er, vil det ærede Medlem til at have Grundloven lavet om, og naar han saa har faaet Grundloven lavet om, vil han maaske sætte Tallet lavere eller højere end de 153 eller maaske netop til de 153, det ved jeg slet ikke noget om. Men saa kommer det ærede Medlem til samme Besværligheder paa ny med sin Valgkredsordning, som skal laves om. Nej, det ærede Medlem har i Virkeligheden i den Vej, han taler om: først at faa Valgkredsens Tal forhøjet efter de nu gældende Regler, dernæst at faa en Grundlovsforandring og dernæst atter at faa Valgloven lavet om, anvist den allerbesværligste Vej, der kan foreslaas. Det er i Virkeligheden det, det ærede Medlem har gjort.

Angaaende de Udtalelser, jeg har fremsat, sagde det ærede Medlem, at han glædede sig over, at det Forslag, han og hans Partifæller vare komne med, havde givet Anledning til disse Udtalelser. Jeg vil nødig berøve det ærede Medlem en Glæde. Det er saa sjældent, at Socialdemokraterne ere tilfredse. Vi andre Mennesker ere dog undertiden tilfredse her i Verden. Socialdemokraterne ere det meget sjældent, og naar de nu en enkelt Gang ere det, var det Synd at berøve dem den Glæde. Det ærede Medlem glædede sig over at have faaet Lejlighed til at fremkalde denne Udtalelse fra mig. Men den er tidligere falden her i Tinget. Jeg har tidligere sagt, at jeg stod paa det Standpunkt, at jeg ønskede Grundloven forandret med Hensyn til Valgkredsordningen,

og at jeg ønskede det snarest muligt. Jeg er en Tilhænger af at faa vor Valgkredsordning i en rationel og retfærdig Stand, saaledes at vi kunne have en god Repræsentation. Men det er ikke klogt og rigtigt at forelægge Forslag om en Grundlovsændring, naar vi fra forskellig Side høre, at man ikke vil begrænse sig til denne Opgave, thi saa vil der kun rejses en Strid, som ikke kan føre til Opgavens Løsning. Derfor er det mig en Tilfredsstillelse at høre det ærede Medlem tilsige mig sin og sit Partis Tilslutning til at begrænse Opgaven, og det nævner jeg endnu en Gang. Hvad selve Dagsordenerne angaar, er det jo noget, Tinget selv maa tage Beslutning om, da det er en Dagsorden, som gaar ud paa at tilintetgøre et Forslag om en parlamentarisk Kommission. Men jeg vil dog sige, at jeg finder ikke, der er nogen virkelig Grund for den Tilføjelse, som det ærede Medlem fra Københavns 1ste Valgkreds ønsker til Flertallets Forslag, som er stillet af det ærede Medlem fra Viborg Amts 5te Valgkreds (*Anders Nielsen*). Thi det er jo sikkert nok, at Ministeriet ønsker at forelægge Forslag til en Grundlovsforandring om denne Sag, saa snart det kan lade sig gøre, saa snart Forholdene ere dertil, og naar det er sikkert, forstaar jeg ikke, hvorfor man vil have sat en udtrykkelig Tidsbestemmelse derind. Som Medlem af Folketinget vil jeg derfor mene, at det er rigtigt, at man stemmer for det Forslag, som er stillet af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds. Det er de Ord, jeg ønsker at sige i Anledning af de faldne Udtalelser. Som sagt, disse fantasifulde Bemærkninger, som kom fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (*Borgbjerg*) om Stillingen i det hele, synes jeg, der for mig slet ikke er Grund til at omtale. Det var særlig Spørgsmaalet om de kongevalgte Opløsning. Det er jo et Spørgsmaal, der skal afgøres i Statsraadet, og hverken paa de Steder, hvor det ærede Medlem færdes til daglig Brug, eller her. Det skal afgøres i Statsraadet. Der er intet andet Sted, hvor det kan finde sin Afgørelse, og de Afgørelser, der falde der, maa de, der sidde i Statsraadet, bære Ansvaret for, og selvfølgelig komme Ministrene til at bære Ansvaret, og jeg finder ikke, at det ærede Medlem i Virkeligheden har noget Krav paa at faa besvaret sine Forespørgsler i den Henseende.

N. Andersen: Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, det ærede Medlem